

Langkilde: Det foreliggende lovforslag om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme tilsigter at muliggøre ratifikation af den gennem Europarådet udarbejdede konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, og dermed må man sige, at der imødekommes et stigende behov for et system, som gør det muligt at få personer, der dømmes i udlandet, overført til afsoning i hjemlandet. Et sådant system har vi gennem nogen tid haft mellem de nordiske lande indbyrdes, og behovet for det foreslåede system må siges igennem det sidste par år at være blevet åbenbart for offentligheden gennem en række domme over danskere i udlandet.

Man må også erkende, som det fremhæves i bemærkningerne, at afsoning af en frihedsstraf i udlandet ofte må antages at være en urimelig hård belastning på grund af den isolering, som opholdet i det fremmede land vil medføre for afsoneren.

Ordningen, som er foreslået, får vel også betydning ved at åbne mulighed for strafforfølgning, hvis lovovertræderen søger at unddrage sig straf ved flugt til hjemlandet.

Det var nu frihedsstraffene og andre af den slags straffe, men forslaget kommer jo også til anvendelse på bødestrafte. Det er formentlig med den stigende internationale trafik overordentlig praktisk, at det også kan anvendes på dette område, men det er dog ikke uden betænkelighed, man ser, at afsoningen af bødestrafte udelukkes ved bestemmelsen i § 5. Der synes herved at være taget forskud på bestræbelser for en tilsvarende begrænsning med henblik på danske bødestrafte, og det er vel et spørgsmål, som bør overvejes nærmere i udvalget. Betydningen af en bøde, som ikke kan indrives, som ikke kan betales, og som ej heller kan kræves afsonet, må vel erkendes at være noget problematisk.

Det er vigtigt at understrege betydningen for danske medborgere af reglen om, at udmålingen af straffen sker efter hjemlandets praksis, og at det selvfølgelig er en forudsætning, at det forhold, der er tale om at retsforfølge, er strafbart efter hjemlandets lovgivning. Specielt med hensyn til udmålingen må man vel erkende, at danske straffedomme stort set i deres udmåling ligger under udenlandske domme. Vi har set ek-

sempler herpå i nylige narkotikadomme i udlandet, ganske vist overvejende lande, som ikke har tiltrådt konventionen, og som måske heller ikke vil tiltræde den, men forslaget rummer jo bemyndigelse til justitsministeren til at søge bestemmelserne anvendt i lande, som ikke har tiltrådt konventionen.

Lovforslag nr. 36 om ændring af straffelovens § 10 medfører som fremhævet i bemærkningerne ikke nogen væsentlig ændring af straffeloven, men sikrer, at en lovovertrædelse, som allerede er strafforfulgt i et andet land, under nærmere angivne betingelser ikke senere kan danne grundlag for strafforfølgning her i landet. Det er udtryk for det princip, som på latin hedder *ne bis in idem*, og som det på dansk har været nødvendigt for justitsministeriet at bruge 5 linjer til at forklare. Det gør det forståeligt, at Per Degn ikke ville give afkald på sit latin for mange rigsdaler.

Begge forslag kan vi fra den konservative folketingsgruppes side tilsige velvillig behandling af, men jeg vil tilføje et par ord om det princip, som er anvendt ved udformningen af forslaget til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

I modsætning til lovgivningsmæssig praksis er forslaget udformet med henvisning til konventionen. Folketinget tiltrådte med nogen tøven denne nye fremgangsmåde under behandlingen af forslaget om diplomatiske forbindelser, hvor det dog efter min mening er mindre betænkeligt end ved en lov som den foreliggende. Da spørgsmålet om traktaters omsætning i det hele kan forventes at blive et overordentlig stort praktisk problem under en tilslutning til det europæiske fællesmarked, er der anledning til i forbindelse med det foreliggende lovforslag at underkaste spørgsmålet en meget indgående overvejelse i udvalget.

Med disse ord kan jeg anbefale lovforslagene til velvillig behandling i et udvalg.

Per Federspiel: Jeg skal ikke gentage, hvad de to tidligere ordførere har sagt. Fra venstres side kan vi tiltræde disse forslag. Men ligesom hr. Langkilde har jeg næret visse betænkeligheder ved, at der i forslaget til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme direkte henvises til en ikke-ratificeret konvention. Det er nok en praksis,